

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. március 10.

a C-196/02. sz. (Eirinodikeio Athinon előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Vasiliki Nikoloudi kontra Organismos Tilepikoinonion Ellados AE ügyben ⁽¹⁾

(Szociálpolitika – Férfi és női munkavállalók – Az EK-Szerződés 119. cikke (az EK-Szerződés 117-120. cikk helyébe az EK 136-EK 143. cikk lépett) – 75/117/EGK irányelv – Egyenlő díjazás – 76/207/EGK irányelv – Egyenlő bánásmód – Ideiglenes, részmunkaidős munkakörök – Teljes jogú állományba történő felvétel kizárása – Szolgálati idő számítása – Bizonyítási teher)

(2005/C 106/01)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-196/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a **Eirinodikeio Athinon (Görögország)** a Bírósághoz 2002. május 27-én érkezett 2002. május 13-i határozatával az előtte **Vasiliki Nikoloudi** és az **Organismos Tilepikoinonion Ellados AE** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas (előadó), A. La Pergola, S. von Bahr és K. Schiemann bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. március 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A közösségi jogot, így különösen az EK-Szerződés 119. cikkét (az EK-Szerződés 117–120. cikk helyébe az EK 136-EK 143. cikk lépett) és a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelvet akként kell értelmezni, hogy az Organismos Tilepikoinonion Ellados általános személyzeti szabályzata 24a. cikke (2) bekezdésének a) pontjához hasonló, a részmunkaidős munkakörben határozatlan időre szóló munkaszerződéssel történő alkalmazás lehetőségét kizárólag takarítóknak, azaz nőknek fenntartó rendelkezés léte és alkalmazása önmagában

nem minősül a nők közvetlen hátrányos megkülönböztetésének. Azonban az ehhez kapcsolódó, látszólag a munkavállaló nemétől független utalással a teljes jogú állománybavételi lehetőségéből történő kizárása olyan munkavállalói csoportra nézve, amelynek tagjai a törvény erejével bíró nemzeti szabályozás értelmében kizárólag nők, a 76/207 irányelv értelmében nem alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül. A nem alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében a kizárt munkavállaló csoportját jellemző ténynek olyannak kell lennie, hogy a teljes jogú állományba vétel szempontjából az arra jogosult munkavállalók helyzetétől objektíve különböző helyzetbe helyezze a munkavállalót.

2) Abban az esetben, ha az az előfeltevés, miszerint a részmunkaidőben dolgozó takarítók ki voltak zárva a teljes jogú állományba vétel lehetőségéből, hibásnak bizonyulna és így az 1987. november 27-i és az 1991. május 10-i kollektív szerződések rendelkezései a nők sokkal nagyobb arányát érintették, mint a férfiakét, akkor a részmunkaidőben dolgozó ideiglenes személyzet ezáltal kizárása a teljes jogú állományba vételből közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül. Az ilyen helyzet ellentétes a 76/207 irányelv 3. cikkével, hacsak az e munkavállalókkal, illetve a teljes munkaidőben dolgozó munkavállalókkal szembeni eltérő bánásmódot a nem alapuló bármely hátrányos megkülönböztetéssel össze nem függő tényezők nem indokolják. A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, ez-e a helyzet.

3) A részmunkaidőben végzett munka teljes figyelmen kívül hagyása a szolgálati idő számítása során, ha a női munkavállalók férfi munkavállalókéknál jóval nagyobb arányát érinti, a 76/207 irányelvvel ellentétes, nem alapuló, közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, hacsak e kizárást objektíve indokolt, és a nem alapuló hátrányos megkülönböztetéssel össze nem függő tényezők nem magyarázzák. A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, ez-e a helyzet. A részmunkaidős munkaviszony arányos beszámítása a szolgálati idő számítása során szintén ellentétes ezen irányelvvel, hacsak a munkáltató nem bizonyítja, hogy azt olyan tényezők indokolják, amelyek objektivitása többek között a szolgálati idő figyelembevételének céljától és a megszerzett tapasztalat elismerése esetén a munkakör jellege és az e munkakör bizonyos számú munkaórán keresztül betöltése során szerzhető tapasztalatok közötti viszonytól függ.

4) Ha a munkavállaló arra hivatkozik, hogy az egyenlő bánásmód elvét a kárára megsértették és olyan tények fennállását valószínűsíti, amelyekből közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetésre lehet következtetni, akkor a közösségi jogot, így különösen a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetés esetén a bizonyítási teherről szóló, 1997. december 15-i 97/80/EK tanácsi irányelvet akként kell értelmezni, hogy az alperesnek kell bizonyítania, hogy ezen elvet nem sértették meg.

(¹) HL C 169., 2002.7.13.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. március 1.

a C-281/02. sz. (a Court of Appeal (England and Wales) Civil Division előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Andrew Owusu kontra „Villa Holidays Bal-Inn Villas” cégneven eljáró N. B. Jackson és társai ügyben (¹)

(Brüsszeli Egyezmény – Brüsszeli Egyezmény területi hatálya – 2. cikk – Joghatóság – Harmadik államban történt baleset – Testi sérülés – Szerződő államban indított kereset az ezen államban lakóhellyel rendelkező személy és valamely harmadik államban lakóhellyel rendelkező más alperesek ellen – Forum non conveniens kifogása – Összeegyeztethetlenség a Brüsszeli Egyezménnyel)

(2005/C 106/02)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-281/02. sz. ügyben, a polgári és kereskedelmi ügyekben irányadó bírósági joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény Bíróság által történő értelmezéséről szóló, 1971. június 3-i jegyzőkönyv alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Court of Appeal (England and Wales) Civil Division (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2002. július 31-én érkezett 2002. július 5-i határozatával terjesztett elő, az előtte Andrew Owusu és a „Villa Holidays Bal-Inn Villas” cégneven eljáró N. B. Jackson, a Mammee Bay Resorts Ltd, a Mammee Bay Club Ltd, a The Enchanted Garden Resorts & Spa Ltd, a Consulting Services Ltd és a Town & Country Resorts Ltd között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: P. Jann, az első tanács elnöke, elnökként eljárva, C. W. A. Timmermans és A. Rosas tanácselnökök, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (előadó), N. Colneric, S. von Bahr és J.N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető; L. Hewlett vezető tisztviselő,

2005. március 1-jén meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A Dánia, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásáról szóló, 1978. október 9-i egyezményvel, a Görög Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1982. október 25-i egyezménnyel, valamint a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1989. május 26-i egyezménnyel módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezménnyel ellentétben, hogy valamely szerződő állam bírósága az ezen egyezmény 2. cikkén alapuló joghatóságának hiányát állapítsa meg azzal az indokkal, hogy valamely nem szerződő állam bírósága a kérdéses jogvita eldöntésének alkalmasabb fóruma lenne, még akkor is, ha más szerződő állam joghatósága fel sem merül vagy ha a pernek más szerződő állammal semmilyen tényleges kapcsolata nincs.

(¹) HL C 233., 2002.9.28.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. március 3.

a C-283/02. sz. Olasz Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (¹)

(Megsemmisítés iránti kereset – Borászati termékek – A 753/2002/EK rendelet – A termékek megjelölése, megnevezése, kiserelése és oltalma – Hagyományos kiegészítő kifejezések védelme – A hagyományos kifejezések hibás osztályozása – A címkézéshez használható nyelvek – Egyenlő bánásmód elve)

(2005/C 106/03)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-283/02. sz., **Olasz Köztársaság** (meghatalmazott: I. M. Braguglia, segítője M. Fiorilli, ügyvéd), kontra **az Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: A. Alves Vieira, valamint V. di Bucci és M. Nolin) ügyben, az EK 230. cikk alapján 2002. július 25-én benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann (előadó), R. Schintgen, P. Kuris és G. Arestis bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2005. március 3-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.